

The Millie Arbesfeld
**Midreshet Yom
Rishon**

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*Biblical
Allusions to the
Akeida Story*

Dr. Avigail Rock
כד' אדר תשע"ב • March 18, 2012

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

A project of Yeshiva University Center for the Jewish Future – Rabbi Isaac Elchanan Theological Seminary

(1) בראשית (פרק כב')

(א) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: (ב) ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המצרים והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: (ג) וישכם אברהם בבקר ויחבלש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: (ד) ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: (ה) ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד פה ונשתחנה ונשוכה אליכם: (ו) ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: (ז) ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: (ח) ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: (ט) ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: (י) וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: (יא) ויקרא אליו מלאך יקוק מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: (יב) ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: (יג) וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: (יד) ויקרא אברהם שם המקום ההוא יקוק יראה אשר אמר היום בהר יקוק יראה: (טו) ויקרא מלאך יקוק אל אברהם שנית מן השמים: (טז) ויאמר בי נשבעתי נאם יקוק כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: (יז) כי ברך אברהם והרבה ארבה את ורעה ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש ורעה את שער אביו: (יח) והתברכו בזרעה כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: (יט) וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: פ (כ) ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך: (כא) את ערוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם: (כב) ואת פשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל: (כג) ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם: (כד) ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה: ס

(2) שמואל ב' (יח-א-יח)

(א) ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות: (ב) וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי הגתי ס ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם: (ג) ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיר לעזור: ס (ד) ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות ולא לפים: (ה) ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים על דבר אבשלום: (ו) ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביצר אפרים: (ז) וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף: (ח) ותהי שם המלחמה נפצית נפצת על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא: (ט) ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שוכף האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר: (י) וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה: (יא) ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הפיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחרגה אחת: (יב) ויאמר האיש אל יואב ולא ולוא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזונינו צוה המלך אתה ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער באבשלום: (יג) או עשיתי בנפשו בנפשי שקר וכל דבר לא יפחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד: (יד) ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה: (טו) ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויפו את אבשלום וימיתו: (טז) ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי חשף יואב את העם: (יז) ויקחו את אבשלום וישליכו אתו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו לאהלו: ס (יח) ואבשלום לקח ויצב לו בחיו בחיו את מצבת

אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלם
עד היום הזה: ס

3 שמואל ב' (יט:א-ט)

(א) וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן
מותי אני תחתיך אבשלום בני בני: (ב) ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלם: (ג) ותהי
התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו: (ד) ויתגנב
העם ביום ההוא לבוא העיר פאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: (ה) והמלך לאט את פניו
וינעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני: ס (ו) ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשפת
היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיה ונפש נשיך ונפש פלגשיך:
(ז) לאהבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא
לו אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך: (ח) ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביקוק
נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד
עתה: ס (ט) ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם
לפני המלך וישראל נס איש לאהלו: ס

4 שמואל ב' (פרק כד')

(א) ויסף אף יקוק לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה: (ב)
ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את
העם וידעתי את מספר העם: ס (ג) ויאמר יואב אל המלך ויוסף יקוק אליהך אל העם פהם וכהם מאה
פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה: (ד) ויחזק דבר המלך אל יואב ועל
שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל: (ה) ויעברו את הירדן ויחנו
בצרוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל יעזר: (ו) ויבאו הגלעד ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו
דנה יען וסביב אל צידון: (ז) ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע:
(ח) וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום וירושלם: (ט) ויתן יואב את מספר
מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות
אלף איש: (י) ויף לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם ס ויאמר דוד אל יקוק חטאתי מאד אשר עשיתי
ועתה יקוק העבר נא את עון עבדיך כי נספתי מאד: (יא) ויקם דוד בבקר פ ודבר יקוק הנה אל גד
הנביא חזה דוד לאמר: (יב) הלוך ודברת אל דוד פה אמר יקוק שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת
מהם ואעשה לך: (יג) ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם
שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדפה ואם היות שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה
אשיב שלחי דבר: ס (יד) ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יקוק כי רבים רחמו רחמיו ויבד
אדם אל אפלה: (טו) ויתן יקוק דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע
שבעים אלף איש: (טז) וישלח דוד המלאך וירושלם לשחתה וינחם יקוק אל הרעה ויאמר למלאך
המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יקוק הנה עם גרן האורנה הארונה היבסי: ס (יז) ויאמר דוד
אל יקוק בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העניתי ואלה הצאן מה עשו
תהי נא ידך בי ובבית אבי: פ (יח) ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליקוק מזבח בגרן
ארניה ארונה היבסי: (יט) ויעל דוד כדבר גד פאשר צוה יקוק: (כ) וישקף ארונה וירא את המלך ואת
עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: (כא) ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך
אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליקוק ותעצר המגפה מעל העם: (כב)
ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיני ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר
לעצים: (כג) הכל נתן ארונה המלך למלך ס ויאמר ארונה אל המלך יקוק אליהך ירצה: (כד) ויאמר
המלך אל ארונה לא פי קנו אקנה מאותך במקחיר ולא אעלה ליקוק אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן
ואת הבקר בכסף שקלים חמשים: (כה) ויבן שם דוד מזבח ליקוק ויעל עלות ושלמים ויעתר יקוק
לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל: